695/04

Den 16. april 2004 blev i sag nr. 61.492:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikringsselskabet Trafik
Tæbyvej 15-17
2610 Rødovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Forsikringsselskabet Trafik, klager over selskabets anerkendelse af skadens omfang på en modparts køretøj efter et færdselsuheld samt selskabets accept af betaling af erstatning til modparten for leje af erstatningsbil.

Det fremgår af skadeanmeldelsen, at klageren som fører af sin taxa den 23. juni 2002 var involveret i et færdselsuheld. I anmeldelsen er oplyst, at klageren foretog en U-vending, hvorved han "… kommer til at strejfe en modkørende bil." Klageren har om skader på modpartens bil oplyst, at der er en "Minimal bule høj. bagskærm". Ved spørgsmålet om, hvem der efter klagerens opfattelse bærer skylden for uheldet, er anført "Undertegn.", medens der i feltet om oplysninger om vidner ikke er anført noget.

Modparten har i sin skadeanmeldelse til sit forsikringsselskab om, hvilke skader der er på køretøjet, svaret "Højre forskærm / løs kofanger + ridse/alu-fælge beska."

For skaden på modpartens bil er der udarbejdet en taksatorrapport den 8/7 2002. Heri er skaden opgjort til 12.482,66 kr. Det fremgår af rapporten, at der til reparationen er anvendt kofanger, grill forkofanger, højre beskyttelsesliste til forkofanger, højre tågelyg-

te, højre forskærm og fælg. Reservedelsprisen udgør 4.267,40 kr., hvor til kommer lakering og arbejdsløn.

Klageren har i sin klageskrivelse anført, at han er utilfreds med, at forsikringsselskabet kritikløst har accepteret modpartens udlægning af sagen. Klageren er af den opfattelse, at de skader, som fremgår af taksatorrapporten, ikke hidrører fra sammenstødet den 23. juni, og tilkendegiver, at "... man kunne også gætte på, at der er sket noget alvorligt med modparts bil mellem 23/6 og 8/7..." Klageren er af den opfattelse, at den bule, han har nævnt i sin skadeanmeldelse, ikke højdemæssigt passer med de skader, som fremgår af taksatorrapporten, og han anfører i den forbindelse, at der ville være alvorligere skader på hans egen bil, hvis han virkelig skulle have forårsaget de anførte skader på modpartens bil.

Klageren er af den opfattelse, at det beror på kollegiale hensyn, når hans forsikringsselskab ikke er indstillet på at anfægte opgørelsen fra modpartens forsikringsselskab, ligesom han er utilfreds med, at selskabet ikke har inspiceret skaderne på hans bil. Han har påpeget, at det via taxakontoret må være muligt at finde de kunder, der stod på gaden og ventede, og at disse vil kunne støtte hans forklaring.

Klageren erkender ansvaret, men mener, at skaden maximalt kan udgøre udgiften til lakering af forskærm.

Selskabet har i skrivelse af 3. juli 2003 fastholdt berettigelsen af udbetalingen af erstatningen. Selskabet har påpeget, at uoverensstemmelserne omkring skadernes placering er søgt afklaret ved, at modpartens selskab har forsøgt at få en kommentar fra deres kunde, men han har ikke reageret på selskabets henvendelser.

Selskabet har videre i ovennævnte skrivelse anført:

> "Da skadens placering efter taksatorrapporten stemmer overens med modpartens beskrivelse af skaden i dennes anmeldelse, og vi ikke har mulighed for at bevise at den opgjorte skade ikke er den, der skete ved uheldet med vores kundes køretøj, har vi anerkendt og accepteret den opgjorte skade. Vi har i øvrigt ikke haft anledning til at bestride taksatorens oplysninger om skadens omfang på modpartens køretøj ved

besigtigelsen, ligesom opgørelsen har været forelagt for en af vores taksatorer til vurdering, hvilket heller ikke har givet anledning til bemærkninger.

Med hensyn til den betalte erstatning til modparten for leje af erstatningsbil, skyldes dette, at modparten i sit arbejde som byggeleder er forpligtiget til at kunne bevæge sig frit rundt i sine ærinder.

Antallet af lejedage passer overens med taksatorens opgørelse, idet reparationen og malingen foretages på 3 dage (reparation 55 AE * omregningsfaktor 1,76 + maling 48 AE). Hertil kommer tid til taksatoren samt tørring af malingen.

Der er i erstatningen til modparten for leje af erstatningsbil foretaget modregning af kr. 0,90 på kørt kilometer jf. praksis, og der er ikke betalt erstatning til modparten for dennes udgift til selvrisikodækning.

Under sagens forelæggelse for Ankenævnet for Forsikring har forsikrede for første gang oplyst om eventuelle vidner til uheldet. Henset til at der nu er gået mere end 1 år siden uheldet skete, og der i øvrigt ikke er konkrete oplysninger om vidnerne, finder vi ikke at oplysningen kan være os behjælpelige til at komme til et andet resultat.

På baggrund af ovennævnte er det vores opfattelse, at den udbetalte erstatning fra vores side er den korrekte, idet bevisbyrden for skaden påhviler os/forsikrede, og det ikke har været muligt at bevise at den opgjorte skade ikke er den der skete ved uheldet med vores kunde. Dette bevirker at der overfor forsikrede skal opkræves den på policen gældende selvrisiko, ligesom skaden har medfør bonustab idet skadens omkostninger overstiger selvrisikobeløbet."

Nævnet udtaler:
Det er fra klagerens side ubestridt, at modpartens bil blev påkørt, og at han bærer skylden for sammenstødet. Det kan på baggrund af sagens akter lægges til grund, at der i forbindelse med påkørslen blev forvoldt skade på modpartens køretøj.

Da det indklagede selskab i henhold til færdselslovens § 108 hæfter umiddelbart i forhold til skadelidte og dennes forsikringsselskab, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har anerkendt erstatningsansvaret og i overensstemmelse med sædvanlig praksis udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator samt udbetalt afsavnserstatning som sket.

Nævnet finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse, og nævnet kan heller ikke kritisere selskabets behandling af sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann